

Znanstveni komentar Kazenskega zakonika (KZ-1)

Po petih letih za sodno prakso in zakonodajalca uporabno delo

Ljubljana - »Znanstveni komentar Kazenskega zakonika (KZ-1), ki sta ga v treh knjigah na več kot 3.600 straneh izdala Pravna fakulteta Univerze v Ljubljani in Uradni list Republike Slovenije, je daleč najbolj celovit pregled posebnega dela kazenskega zakona, kar ga je Slovenija videla,« je na predstavitvi po zaključku 5-letnega raziskovalno založniškega projekta povedala ena od treh urednikov, izredna profesorica s Pravne fakultete Univerze v Ljubljani dr. Katja Filipčič. Urednika sta bila sicer še prof. dr. Damjan Korošec z iste fakultete in pa, za gospodarska kazniva dejanja, odvetnik Stojan Zdolšek.

Slovenija je nujno potrebovala veliko, poglobljeno, sistemsko analizo vseh kazensko-pravnih vidikov kataloga inkriminacij. Po petih letih raziskovanja in vključenosti 47 avtorjev in še vsaj toliko svetovalcev, strokovnih pomočnikov in recenzentov smo dobili prvi [znanstveni komentar posebnega dela Kazenskega zakonika \(KZ-1\)](#), pri katerem je sodelovala ekipa strokovnjakov z vseh področij prava in denimo tudi medicine, farmacije, letalskega prava, sodne medicine itd. Dr. Filipčičeva je temeljne značilnosti projekta strnila v pet točk, in sicer (evidentna) obsežnost, potrebnost z vidika enotne sodne prakse in pravne varnosti, interdisciplinarnost, uporabnost za sodno prakso in za zakonodajalca ter znanstvena narava, ki je izjemnega pomena za razvoj slovenske teorije in tudi sodne prakse. Ob tem je strokovni koordinator projekta in eden od soavtorjev, sicer direktor Založbe Pravne fakultete, asistent Boštjan Koritnik poudaril, da je po njegovem mnenju ta komentar največji pravni znanstveno-založniški projekt v zgodovini Slovenije.

Ob soočanju s temeljnimi izzivi posebnega dela kazenskega prava in različnimi sistemskimi, predvsem teoretičnimi vprašanji (objektivni pogoj kaznivosti, opustitve, steki itd.), so se pojavila tudi vprašanja posameznih inkriminacij, tudi v sodni praksi še neobravnavanih. Kot je poudaril dr. Korošec, imamo v Sloveniji »intelektualnih kapacitet in specifičnega znanja manj kot v velikih državah«, saj da imamo prebivalcev za četrtno Berlina in je to logična posledica, ki se po njegovem mnenju žal pogosto kaže tudi v kakovosti tako zakonskih besedil kot poglobljenosti in kakovosti, predvsem pa vseobsežnosti znanstveno-teoretičnega dela. Kljub temu pa so se pri tem projektu sodelujoči te omejitve trudili preseči in nadoknaditi, kar je tudi razlog, da je bilo treba vključiti toliko strokovnjakov in je trajal projekt skoraj pet let. V nadaljevanju so avtorji predstavili nekatera temeljna vprašanja in tudi zanimivosti/nerodnosti posebnega dela KZ-1, je pa med drugim dr. Korošec kot zaskrbljujočo zanimivost izpostavil po njegovem hude sistemske inkoherenca, anomalije in enigmatičnosti pri številnih institutih, dopolnilno vrednostno pa tudi, da je Slovenija primerjalnopravno »neobičajno blaga pri obravnavi na primer cestnoprometnih deliktov, strokovnih napak v zdravstvu« in denimo pri ureditvi detomora, ki je pri nas urejena kot primerjalno neobičajno močno privilegirana oblika naklepne usmrtnitve človeka. Te nekonsistence, anomalije in enigmatičnosti in merila pri določitvi oziroma v obe smeri izstopajoče višine posameznih zagroženih kazni so nekaj, s čimer bi se moral po njegovem mnenju zakonodajalec najprej spoprijeti, predvsem pa bistveno prej kot z nekaterimi zaradi medijsko-političnih vzgibov bolj izpostavljenimi, a v osnovi za kazensko pravo manj ali celo neproblematičnimi vrednostnimi vidiki posebnega dela Kazenskega zakonika.